

HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL

18DE KAMER (N)

ZAAK N^O _____

Gegevens van de advocaten:

Dirk.VanLiedekerke@olswang.com, 02/647.47.72

**VERZOEKSCHRIFT VAN PROXIMUS IN BEROEP MET VERZOEK TOT
VERNIETIGING TEGEN DE BESLISSING VAN DE RAAD VAN HET
BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE
(BIPT) VAN 25 AUGUSTUS 2016
BETREFFENDE DE WHOLESALETARIEVEN VOOR
GESPREKSAFGIFTEDIENSTEN OP HET OPENBARE TELEFOONNETWERK,
VERZORGD OP EEN VASTE LOCATIE**

-

NIET-VERTROUWELIJKE VERSIE

VOOR: **PROXIMUS N.V. van publiek recht**, waarvan de maatschappelijke zetel is gevestigd te 1030 Brussel, Koning Albert II-Laan 27, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0202.239.951;

Hierna vermeld als “**Proximus**”;

Vertegenwoordigd en bijgestaan door Mr. Dirk Van Liedekerke, advocaat, kantoor houdende te 1050 Brussel, Louizalaan 326, bus 26.

PARTIJ DIE HET BEROEP TEGEN DE BESTREDEN BESLISSING INSTELT

TEGEN: **de Beslissing van de Raad van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie van 25 augustus 2016 betreffende de wholesaletarieven voor gespreksafgiftediensten op het openbare telefoonnetwerk, verzorgd op een vaste locatie** (hierna de “**Beslissing**” of de “**Bestreden Beslissing**”),

het **Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie**, of afgekort “**BIPT**”, als verwerende partij, zijnde een juridische entiteit, met rechtspersoonlijkheid waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 1030 Brussel, Koning Albert II-laan 35, Ellipse building, Gebouw C;

Hierna vermeld als het “**BIPT**” of de “**Regulator**”;

PARTIJ DIE DE BESTREDEN BESLISSING HEEFT GENOMEN EN WAARAAN ONDERHAVIG VERZOEKSCHRIFT STREKKENDE TOT DE VERNIETIGING VAN DE BESLISSING DIENT MEEGEDEELD TE WORDEN

I. OVERZICHT VAN DE RELEVANTE FEITEN

1. **Bestreden Beslissing.** Onderhavige procedure betreft een beroep tot vernietiging tegen een beslissing van het BIPT van 25 augustus 2016 die de vaste beëindigingstarieven, ook “afgiftetarieven” genoemd, reguleert van de operatoren die in een beslissing houdende marktanalyse van 2 maart 2012 als SMP-operatoren werden aangemerkt (waaronder Proximus).
2. **Onderliggende marktanalyse die van 2012 dateert.** De Beslissing (van 25 augustus 2016), die aan de betrokken operatoren een drastische daling van de door hen aangerekende beëindigingstarieven oplegt, baseert zich op een marktanalyse die al van meer dan drie jaar eerder dateert (maart 2012). De Beslissing vermeldt evenwel ook dat indien een nieuwe marktanalyse zou uitgevoerd zijn, wat dus niet is gebeurd, er mogelijks door de Regulator een wijziging aan de opgelegde (basis)verplichtingen zou zijn doorgevoerd, doch dat desbetreffend juist bij gebrek aan nieuwe marktanalyse in het huidig stadium geen standpunt kan ingenomen worden.
3. **Situering van de beëindigingsdienst.** Bij wijze van achtergrond: de beëindigingstarieven zijn de tarieven die telecomoperatoren elkaar op groothandelsvlak aanrekenen wanneer een gesprek dat op één netwerk ontstaat op een ander netwerk dient beëindigd te worden (bvb. een klant aangesloten op het netwerk van Telenet belt een klant aangesloten op het netwerk van Proximus, of omgekeerd). In onderhavige zaak zijn het de tarieven voor oproepen die op vaste netwerken beëindigd worden die gereguleerd worden, in tegenstelling bijvoorbeeld tot oproepen die op mobiele netwerken dienen beëindigd te worden.
4. **Afwezigheid van voorafgaande aanmelding bij de nationale mededingingsautoriteit.** De Beslissing werd voorafgaandelijk aangemeld bij de Europese Commissie, doch blijkt voorafgaandelijk niet te zijn voorgelegd aan de nationale mededingingsautoriteit.
5. **Invoering van de pure LRIC-methodologie.** De Beslissing maakt toepassing van een nieuwe kostenberekeningsmethodologie voor het vaststellen van de beëindigingsvergoeding (of de gespreksafgiftetarieven), nl. de zgn. pure LRIC-methode waarin LRIC staat voor “*Long Run Incremental Costs*” of “lange termijn incrementele kosten”. Bij de toepassing van deze methodologie, die zich inspireert op een aanbeveling van de Europese Commissie van 7 mei 2009, heeft het BIPT een zgn. hypothetisch efficiënte operator “gecreëerd” en daarvan op een zgn. “*bottom-up*” wijze (ofwel “opbouwend van beneden naar boven”) de zgn. puur incrementele kosten bepaald waarmee deze hypothetisch efficiënte (vaste) operator geconfronteerd zou worden voor de verlening van diens afgiftdienst aan andere operatoren.

Vereenvoudigd gesteld, worden deze incrementele kosten bepaald door eerst na te gaan welke kosten de betrokken operator allemaal heeft wanneer hij al zijn diensten verleent en deze (totale) kosten nadien te vergelijken met de kosten die de operator nog zou hebben indien hij nog steeds al zijn diensten zou verlenen doch met uitzondering van de beëindigingsdienst die hij aan andere operatoren levert. De kosten die hij in dit laatste scenario uitspaart of vermijdt (de zgn. “vermijdbare kosten”), zijn dan de incrementele kosten die door de beëindigingsdienst veroorzaakt worden en die kosten kan de operator dan terugverdienen via de (gereguleerde) tarieven die hij aanrekenen voor de verlening van diens beëindigingsdienst.

6. **Gebruikte modellering.** De specifieke door het BIPT ontworpen en gebruikte kostenmodellering zal hierna bij de ontwikkeling van de individuele middelen nog meer uitgebreid aan bod komen. In dit stadium kan echter al opgemerkt worden dat deze modellering in feite als nagenoeg willekeurig kan aangemerkt worden in de zin dat zij niet een “hypothetisch efficiënte operator”, maar wel een “puur theoretische operator”, dus met een louter fictieve netwerkstructuur, simuleert. Dit blijkt met name ingegeven te zijn door de inherente beperkingen in het door het BIPT gebruikte model, wat in feite een algemeen en overkoepelend NGN/NGA-model is dat als dusdanig niet geconcentreerd is om incrementele kosten voor spraakverkeer te berekenen (vertrekkende van een uitgangssituatie gebaseerd op de TDM-technologie), dan door een

weloverwogen analyse aangaande de zgn. efficiënte of, in voorkomend geval, inefficiënte netwerkinfrastructuur die gebruikt wordt. Eén van de exponenten hiervan is dat het BIPT werkt met een ‘operator’ die in de aanvangsfase van het model werkt met vijf toegangszones, daarbij zgn. uitgaand van de Proximus’ netwerkstructuur, terwijl Proximus’ netwerk nochtans sinds jaar en dag gebaseerd is op acht toegangszones en er op generlei wijze wordt aangegeven waarom deze als inefficiënt zou kunnen worden aangemerkt.

Terloops kan ook al opgemerkt worden dat Proximus na het ontvangen van de Beslissing nog geruime tijd heeft dienen te wachten alvorens het eigenlijke berekeningsmodel van het BIPT te ontvangen zodat de gedetailleerde analyse van dit complex model momenteel ook nog lopende is¹. Zoals uit de hieronder ontwikkelde middelen blijkt, hebben de tot op heden uitgevoerde verificaties wel al toegelaten vast te stellen dat het gebruikte model een reeks kennelijke fouten en incoherenties bevat die leiden tot een manifeste onderschatting van de betrokken incrementele kosten en daarom van de in de Beslissing opgelegde tarieven.

7. **Van geografisch gedifferentieerde tarieven naar één uniek tarief.** Sinds meer dan vijftien jaar, en eigenlijk vanaf de allereerste regulering van de beëindigingstarieven eind jaren negentig, zijn de beëindigingstarieven van Proximus geografisch gedifferentieerd in de zin dat zij afhankelijk waren van de “afstand” tussen de plaats in haar netwerk waarop zij door een andere operator aan haar werden overgedragen (interconnectiepunt) en de localisatie waarop de opgeroepen klant zich bevond en waar de oproep bijgevolg dient beëindigd te worden.

Aldus hanteerde Proximus drie verschillende niveaus van tarifiering die hierna van laag naar hoog worden beschreven: “Lokaal” wanneer de oproep op de lokale schakelaar (“*Local Exchange*”) werd overgedragen waarop ook de opgeroepene aangesloten was; “IAA” of “*Intra-Access Area*” wanneer de oproep werd overgedragen op een hiërarchisch hoger niveau in het Proximus netwerk en diende beëindigd te worden binnen de “toegangszone” waartoe dat interconnectiepunt behoorde (het land was opgesplitst in acht zgn. “*Access Areas*” of “toegangszones”); en “EAA” of “*Extra-Access Area*” wanneer de oproep diende beëindigd te worden buiten de toegangszone waarin de oproep aan Proximus door de andere operator werd overgedragen.

Dit stelsel leidde ertoe dat de alternatieve operator de keuze had waar hij zijn oproepen aan het netwerk van Proximus overdroeg maar hij werd daarin wel “gestuurd” door de tarifiering aangezien hij er een financieel belang bij had zijn verkeer op een gedecentraliseerde wijze in het netwerk van Proximus te injecteren en aldus van de toepassing van lagere interconnectie- of beëindigingstarieven te genieten. Aldus werd de invoeging van dit verkeer in het netwerk van Proximus gespreid en werd voorkomen dat door een te sterke concentratie van het verkeer het netwerk met problemen van overbelasting en verzadiging zou geconfronteerd worden en dat desbetreffend specifieke (bijkomende) investeringen zouden dienen gemaakt worden.

Terwijl de ontwerpbeslissing voorgelegd in de openbare raadpleging en in de versie aangemeld bij de Europese Commissie een verdere toepassing van geografisch gedifferentieerde tarieven voorzag, is dit in de definitieve versie van de Beslissing plotsklaps gewijzigd. Dit werd kenbaar op het ogenblik van de publicatie van de opmerkingen die de Europese Commissie bij het ontwerpbesluit had en Proximus heeft hierop toen ook onmiddellijk ten aanzien van het BIPT gereageerd in een schrijven van 25 juli 2016 daarbij wijzend op de risico’s die een dergelijke, door het BIPT blijkbaar niet onderzochte en in ieder geval ook niet gemodelleerde, benadering met zich zou brengen. Het BIPT hield daarmee echter geen rekening en voerde in de Beslissing, overigens zonder enige vorm van overgangperiode of *glidepath* (ofwel geleidelijk wijziging en daling van de tarieven), het unieke tarief in.

¹ Nochtans had Proximus het BIPT reeds geruime tijd eerder al gewezen op de noodzaak om dit kostenmodel ook voorafgaandelijk aan het nemen van de Beslissing te kunnen ontleden; zie in het bijzonder het schrijven van Proximus aan het BIPT van 4 mei 2016.

8. **Internationale aspecten.** Proximus heeft het BIPT er meermaals op gewezen dat in een aantal landen waarmee vanuit België zeer substantiële volumes spraakverkeer worden uitgewisseld geen zgn. strikte LRIC-tarieven werden toegepast zodat de toepassing van de door het BIPT vooropgestelde tarieven ook een zeer merkbare negatieve evolutie zou veroorzaken in de bilaterale relaties met de betrokken landen. Ook voor dit nochtans terechte argument is het BIPT volkomen ongevoelig gebleken. De Beslissing geeft niet aan waarom daarmee geen rekening werd gehouden.

II. IN RECHTE

9. **Inleiding en ontvankelijkheid.** Als één van de in het voormeld Besluit van 2 maart 2012 als SMP-operatoren aangemerkte operatoren is Proximus ook één van de rechtstreekse bestemmingen van de hier Bestreden Beslissing. Deze Beslissing legt haar nieuwe, sterk verlaagde maximumtarieven voor haar gespreksafgiftedienst op. Proximus heeft bijgevolg een meer dan afdoende belang alsook de noodzakelijke hoedanigheid voor het indienen van dit beroep. Het beroep is ook tijdig aangezien de Beslissing van 25 augustus 2016 dateert, haar via een aangetekend schrijven van 29 augustus 2016 betekend werd en de beroepstermijn van zestig dagen bijgevolg niet werd overschreden.
10. **Voeging van zaken.** Proximus heeft kennis genomen van het feit dat een andere operator, nl. 3StarsNet, eveneens een beroep heeft ingesteld tegen de Beslissing. Dat beroep wordt bij het Hof ingeleid op 2 november 2016 en draagt het rolnummer 2016/AR/1725. Proximus legt in die zaak ook een verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst neer. Het komt Proximus voor dat beide procedures kunnen gevoegd worden zodat zij samen door het Hof kunnen behandeld worden. Van eventuele andere beroepen heeft Proximus vooralsnog geen kennis.

1. EERSTE MIDDEL: SCHENDING VAN SUBSTANTIEEL VORMVOORSCHRIFT OMWILLE VAN AFWEZIGHEID VAN VOORAFGAANDE RAADPLEGING VAN DE MEDEDINGINGSAUTORITEIT

11. **Samenvatting.** In tegenstelling tot wat het nationaal en Europees reglementair kader voorschrijft voor beslissingen van de Regulator die (*ex ante*) verplichtingen opleggen, handhaven of wijzigen voor SMP-operatoren (in het bijzonder, maatregelen inzake prijscontrole), werd de Bestreden Beslissing niet voorafgaandelijk voor advies voorgelegd aan de nationale mededingingsautoriteit. Het gaat nochtans om een maatregel inzake prijscontrole waarbij een maximumtarief voor de vaste gespreksafgifte aan de betrokken SMP-operatoren (inclusief Proximus) wordt opgelegd.
12. **Wettelijke bepalingen en relevante rechtspraak.** Uit de paragrafen 3 en 4-4/1 van artikel 55 van de Wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (hierna “WEC”) volgt dat de nationale mededingingsautoriteit voorafgaandelijk moet geraadpleegd worden voor beslissingen betreffende SMP-operatoren inzake de oplegging, handhaving of wijziging van de verplichtingen die gepast geacht worden. De specifieke bepaling van de WEC betreffende maatregelen inzake prijscontrole voorzien in artikel 62 WEC verwijst ook nog eens uitdrukkelijk naar de raadplegingsprocedure voorzien in artikel 55 die systematisch moet gevolgd worden.

Die verplichte samenwerking tussen de Regulator en de nationale mededingingsautoriteit legt de beginselen van samenwerking ten uitvoer die voorzien zijn in het Europese regelgevingskader, met name in de artikelen 3 en 16 van de Kaderrichtlijn (zie ook overweging 35 daarvan)².

Zoals het Hof van beroep van Brussel in zijn arrest van 29 juni 2016 recent nog heeft bevestigd, heeft de wetgever geen uitzonderingen voorzien op de verplichting van voorafgaande raadpleging van de nationale mededingingsautoriteit en betreft die raadpleging een substantiële vormvereiste,

² Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn), *Pb Nr. L 108 van 24/04/2002 blz. 33*.

waarvan de schending de nietigheid van de akte tot gevolg heeft³. Het komt daarbij niet aan de Regulator toe om de opportuniteit van een raadpleging te beoordelen.

13. **Toepassing en toelichting.** Het gaat *in casu* wel degelijk om een maatregel inzake prijscontrole die ten aanzien van alle SMP-operatoren wordt opgelegd en waarbij een zeer drastische verlaging van de afgiftetarieven aan die operatoren (inclusief Proximus) wordt opgelegd. De Beslissing werd echter in ontwerpvorm niet aan de Belgische Mededingingsautoriteit voorgelegd en verklaart evenmin waarom geen dergelijke voorafgaandelijke raadpleging is tussengekomen. Aangezien het, zoals de rechtspraak van het Hof bevestigt, gaat om de schending van een substantieel vormvoorschrift dient de Beslissing alleen al om deze reden vernietigd te worden.

Louter ten overvloede, kan daarbij opgemerkt worden dat de betrokken raadpleging – waarvoor in ieder geval geen uitzonderingsgrond bestaat – zich *in casu* des te meer opdrong gelet op het feit dat in haar advies van 21 november 2011 voorafgaand aan de beslissing houdende marktanalyse van 2 maart 2012 de mededingingsautoriteit zelf had aangegeven dat zij meerdere belangrijke vragen had bij de door het BIPT vooropgestelde invoering van een nieuwe kostenmethodologie en de wijze waarop de daaruit voortvloeiende tarieven zouden worden opgelegd⁴. Bij gebrek aan meer gedetailleerde informatie kon de mededingingsautoriteit daarover echter geen standpunt innemen zodat dit, ten overvloede, bevestigt dat een voorafgaande raadpleging *in casu* kennelijk opportuun en noodzakelijk was. Meer nog, het BIPT had voor de Bestreden Beslissing, die dateert van na voormeld arrest van 29 juni 2016, lering kunnen trekken uit dit arrest en deze Beslissing alsnog kunnen voorleggen aan de mededingingsautoriteit, maar heeft dit nagelaten, wat wijst op grote onzorgvuldigheid en een kennelijke schending van de wet.

2. **TWEEDE MIDDEL: INCOHERENTIE RESULTEREND UIT DE AFWEZIGHEID VAN EEN NIEUWE MARKTANALYSE DIE HAD KUNNEN LEIDEN TOT DE HERZIENING VAN DE OPGELEGDE VERPLICHTINGEN**

14. **Samenvatting.** Het BIPT heeft er voor gekozen bij het nemen van de Beslissing geen nieuwe marktanalyse uit te voeren ondanks het feit dat de door het BIPT gebruikte marktanalyse al van 2012 dateert. Naast het feit dat dit aspect van de Beslissing op geen enkele afdoende motivering berust, erkent het BIPT zelf in meerdere passages van de Beslissing dat de uitkomst van de opgelegde maatregelen en tarifiering, inclusief de toepassing van een geografisch niet-gedifferentieerd tarief dat op alle niveaus van interconnectie slaat, anders had kunnen zijn indien een marktanalyse wél was uitgevoerd. Aldus berust de Beslissing niet alleen op een niet-afdoende maar ook op een incoherente en zelfs tegenstrijdige motivering, wat gelijk staat met een afwezigheid van motivering. Naast het feit dat dit op zich reeds voldoende is om de Beslissing te vernietigen, blijkt hieruit eveneens dat de Beslissing op geen afdoend onderzoek berust en bijgevolg eveneens het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.
15. **Toelichting.** Zoals al aangegeven, legt de Beslissing één uniek geografisch niet-gedifferentieerd tarief op waardoor het betrokken tarief met name eveneens dient toegepast te worden op het niveau waarop de EAA-dienst zich voormalig situeerde. De Beslissing erkent echter eveneens dat, voor zover een dergelijke analyse maar zou zijn uitgevoerd, een marktanalyse tot het besluit had kunnen leiden dat de dienstverlening op het EAA-niveau zou gedereguleerd worden⁵. Aldus erkent de Beslissing meteen ook dat zij op een onvolledige analyse en een lacunair onderzoek gebaseerd is en tevens behept is met een gebrek aan motivering en zelfs een tegenstrijdige

³ Hof van beroep te Brussel, 29 juni 2016, 2015/AR/196, in het bijzonder overw. 29 en 32.

⁴ Zie met name het advies 2011-A/A-04 van 21 november 2011 van de Raad voor de Mededinging; in het bijzonder randnummers 22 en 29 waar de Raad ook op meerdere specifieke punten wijst die eigen zijn aan Proximus en die o.a. verband houden met de diverse niveaus van interconnectie aangeboden door Proximus.

⁵ Zie in het bijzonder paragraaf 124 van de Bestreden Beslissing.

motivering. Die situatie is des te laakbaarder gelet op wat in het kader van het derde middel hierna ontwikkeld wordt.

3. **DERDE MIDDEL: GEBREK AAN ONDERZOEK NAAR EN VAN MODELLERING VAN DE TOEPASSING VAN EEN UNIEK TARIEF DAT NIET GEOGRAFISCH KAN GEMODULEERD WORDEN EN DAT DOOR DE BESLISSING WORDT OPGELEGD; ALSOOK TEGENSTRIJDIGE MOTIVERING**

16. **Samenvatting van het middel.** Zoals al in randnummer 7 aangegeven, heeft het BIPT er op het einde van het besluitvormingsproces, en zelfs na de aanmelding van de ontwerpbeslissing bij de Europese Commissie, plots voor gekozen om één uniek tarief op te leggen, terwijl het ontwerpbesluit vermeldde dat het redelijk was om (minstens tijdelijk) het EAA-tarief op zijn voormalig niveau te handhaven en dat het BIPT dit element in het kader van een later besluit zou behandelen.

Ondanks het feit dat de Beslissing uitdrukkelijk erkent dat die laatste overwegingen nog steeds actueel blijven⁶, waardoor de Beslissing al aangetast is door een tegenstrijdige motivering en aldus door een afwezigheid van motivering, voorziet de Beslissing daarentegen dat Proximus geen specifiek EAA-tarief mag toepassen en dat het unieke tarief voorzien in de ontwerpbeslissing ook geldt en opgelegd wordt voor de EAA-beëindigingsdienst. Die beslissing is echter genomen zonder dat enig onderzoek werd gevoerd naar de gevolgen daarvan en dat desbetreffend ook geen enkele aanpassing aan de gebruikte modellering werd gemaakt.

17. **Toelichting.** Zoals bij de uiteenzetting van de feiten al aangegeven, heeft de toepassing van een geografisch gedifferentieerd tarief er voor gezorgd dat het afgifteverkeer in het netwerk van Proximus op een gespreide wijze ingevoegd wordt aangezien de andere operatoren er een economisch-financieel belang bij hadden het verkeer te overhandigen op een punt dat zo dicht mogelijk bij het beëindigingspunt daarvan gelegen is.

De prikkel om zulks te doen, valt uiteraard weg indien er slechts één uniek niet-gedifferentieerd tarief wordt toegepast, zoals de Beslissing oplegt. Het BIPT had hiermee dan ook rekening moeten houden, zeker gelet op het feit dat Proximus diens aandacht hierop gevestigd heeft van zodra zij kennis kreeg van het feit dat er sprake zou zijn van de oplegging van een uniek tarief⁷.

Ten eerste, had het BIPT minstens een onderzoek moeten voeren naar de mogelijke gevolgen van die geheel nieuwe beslissing in vergelijking met de situatie en regulering voorzien en gedekt in de ontwerpbeslissing (en de daarin voorziene tariefregulering). Door zulks na te laten, schendt de Beslissing minstens de voorzichtigheidsnorm.

Ten tweede, heeft Proximus het BIPT gewezen op het feit dat diens beslissing bijzondere technische risico's veroorzaakte gelet op het feit dat de concentratie van het verkeer op een beperkt aantal punten of zelfs binnen één zone een verzadiging binnen het netwerk met zich kon brengen en bijgevolg veiligheids- en integriteitsproblemen stelde. De Beslissing houdt daarmee echter geen rekening en creëert aldus een situatie die op een kennelijke beoordelingsfout berust.

⁶ Die overweging in paragraaf 126 van de Beslissing slaat overigens eveneens op het onder het tweede middel vermelde punt dat het uitvoeren van een marktanalyse tot de conclusie had kunnen leiden dat het EAA-tarief zou gedereguleerd worden, waaruit dan uiteraard zou gevolgd zijn dat voor dat tarief geen regulatoire begrenzing zou gelden en het bijgevolg niet zou moeten gelijkgeschakeld worden met het door de Beslissing opgelegde, unieke tarief.

⁷ Zie in het bijzonder het schrijven van Proximus van 25 juli 2016 aan het BIPT. In haar schrijven, wees Proximus overigens ook op het feit dat in meerdere landen die drie niveaus van interconnectie hante(e)r(d)en, het derde (en hoogste) niveau van interconnectie gekenmerkt werd door een gedifferentieerd tarief en dat in andere landen dan weer dit derde niveau gedereguleerd is zodat de betrokken operator(en) in ieder geval zelf kan (kunnen) beslissen aan welk tarief dit afgifteverkeer aangerekend wordt.

Ten derde, houdt de door het BIPT gebruikte modellering geenszins rekening met dit nieuw aspect van de in de Beslissing opgelegde tarifieringsstructuur. Enerzijds, werd er geen aanpassing aan de voorziene tarifiering aangebracht ondanks het feit dat die tarifiering nu ook zou slaan op een uitgebreidere dienstverlening⁸. Anderzijds, werd er op geen enkele wijze gemodelleerd hoe de verkeersstromen zouden kunnen verschuiven (met name naar een (veel) beperkter aantal punten) als gevolg van de nieuwe tarifieringsstructuur en wat zulks met zich zou meebrengen in termen van bijkomende investeringen in het netwerk om dat verkeer te beheren en af te handelen. Het gaat om even zoveel gebreken aan zorgvuldigheid en om kennelijke beoordelingsfouten.

4. VIERDE MIDDEL: DE DOOR HET BIPT ONTWIKKELDE EN GEBRUIKTE KOSTENMODELLERING IS BEHEPT MET EEN AANTAL (KENNELIJKE) GEBREKEN EN FOUTEN

18. **Inleiding.** Zoals al aangegeven, heeft Proximus het kostenmodel van het BIPT slechts op een later tijdstip dan de Beslissing ontvangen. Het gaat om een zeer uitgebreid Excel-model dat meer dan 1.000 parameters omvat die met elkaar verbonden worden door een nagenoeg ontelbaar aantal formules die over een zeer substantieel aantal rekenbladen spannen. Proximus behoudt desbetreffend in dit stadium nog al haar rechten voor aangezien zij niet in de mogelijkheid is geweest dit rekenmodel in al zijn details te ontleden. Haar nazicht tot op heden heeft echter wel toegelaten meerdere essentiële gebreken in het rekenmodel te identificeren. Zoals uit de samenvatting hierna zal blijken, zijn die zowel van conceptuele als van meer specifieke parameter-gerelateerde aard. Elk van die kritieken toont aan dat de door het BIPT uiteindelijk weerhouden incrementele kosten onderschat zijn en dat het door de Beslissing opgelegde tarief bijgevolg kennelijk te laag is.

MIDDEL 4.1: DE MODELLERING GEBASEERD OP EEN EVOLUTIE VAN EEN 5+5 STRUCTUUR VOOR INTERCONNECTIE NAAR EEN 3+3 INTERCONNECTIE IS EEN KENNELIJK ONREDELIJK EN IN IEDER GEVAL ONAFDOEND GEMOTIVEERD UITGANGSPUNT

19. **Toelichting.** Het door het BIPT gebruikte model neemt als uitgangspunt een evolutie van een interconnectiestructuur met 5+5 toegangspunten (telkens 2 interconnectiepunten per zgn. toegangszone) naar een structuur met 3+3 interconnectiepunten.

Dit is echter een puur artificiële creatie die geenszins overeenstemt met de bestaande TDM-netwerkstructuur van Proximus waarvan nochtans wordt aangegeven dat zij als uitgangspunt voor de modellering zou dienen. Zoals al aangegeven, bevat de interconnectiestructuur van het Proximus-netwerk immers 8 toegangsgebieden met telkens 2 interconnectiepunten⁹. Op geen enkele wijze wordt aangegeven waarom deze structuur door enige inefficiëntie zou gekenmerkt zijn en daarom buiten beschouwing zou kunnen worden gelaten, terwijl zulks nochtans moet aangetoond worden alvorens dergelijke aspecten van de referentie-infrastructuur buiten beschouwing te laten.

⁸ Het BIPT lijkt er daarbij van uit te gaan dat de impact slechts beperkt zou zijn, omwille van het feit dat het bijkomend transportelement slechts beperkte kosten met zich zou brengen en dat de proportie van dit verkeer slechts beperkt is. Nogmaals, ook dit zijn kennelijke beoordelingsfouten aangezien het bestaan van een impact aldus erkend wordt, doch dat er geen rekening mee gehouden wordt, wat sowieso ontoelaatbaar is. Bovendien, verliest het BIPT ook hier uit het oog dat de invoering van dit nieuw aspect van de tarifiering er precies toe zal leiden dat het afgifteverkeer zich zal concentreren en dat daardoor redelijkerwijze moet aangenomen worden dat de volumes aan EAA-verkeer significant zullen toenemen (in het bijzonder, concentratie van het verkeer in Brussel van waaruit het dan door Proximus over het hele land (op een EAA-basis) zal moeten beëindigd worden).

⁹ Het gebruik van telkens twee interconnectiepunten wordt verklaard door redenen van netwerkbeveiliging aangezien de structuur met een dubbele verbinding op 2 punten toelaat om ingeval van een technisch incident of panne op één punt het verkeer via het andere punt te laten verlopen.

Net als het uitgangspunt van de modellering (5+5) kan het eindpunt van de in de modellering gevolgde evolutie, nl. een 3+3 structuur, niet als een redelijk uitgangspunt aangemerkt worden. Zoals al hoger aangegeven, brengt de opgelegde niet-gedifferentieerde tarifiering immers met zich mee dat het verkeer zich zal concentreren en aldus een evolutie naar een 1+1 situatie kan bewerkstelligen in plaats van een 3+3 structuur.

De bovenvermelde beoordelingsfouten houden ook in dat de gebruikte modellering en tarifiering niet intern coherent zijn, doch tegenstrijdig, en daardoor niet kunnen weerhouden worden. Zij berusten in ieder geval op geen enkele afdoende motivering in de Bestreden Beslissing.

MIDDEL 4.2: GEBRUIK IN HET MODEL VAN EEN KENNELIJK TE ZWARE INTERCONNECTIE-ARCHITECTUUR BIJ NUL-VERKEER MET ALDUS EEN TE GROTE CAPACITEIT BIJ DE AANVANG EN DAARDOOR EEN TE GERINGE VARIABILITEIT VAN DE KOSTEN IN FUNCTIE VAN HET VERKEER EN EEN ONDERSCHATTING VAN HET LRIC-TARIEF

20. **Toelichting.** Bij de uitwerking van een model van het type bottom-up LRIC, waarbij de berekening van het variëren van de kosten in functie van het verkeer (*in casu*, het increment van de gespreksafgifte) centraal staat voor het bepalen van het tarief, dient zeer bijzondere aandacht te worden besteed aan de gevoeligheid van de kosten die door het model in functie van het verkeer berekend worden. Het volstaat geenszins om zomaar een model te “bouwen” met een architectuur van apparatuur die in staat is het geheel van het verkeer en de variaties daarin af te handelen. Er dient eveneens over gewaakt te worden dat het model een architectuur met apparatuur bevat waarvan de kost zo laag mogelijk is voor elk niveau/volume van verkeer, en waarbij aldus wordt vermeden dat er in de aanvangspositie te veel apparatuur wordt voorzien (wat dan weer inhoudt dat er in feite op een premature wijze te veel capaciteit voorhanden zou zijn) en dat er wordt toegelaten dat geleidelijk aan in functie van de toename van het verkeer bijkomende apparatuur wordt toegevoegd. Het gaat immers om de voorstelling en het simuleren van een “efficiënte operator”.

Het model van het BIPT staat echter een interconnectie-architectuur voor die minder efficiënt is dan de reële architectuur van Proximus: van bij de aanvang (op het ogenblik dat er geen verkeer is) worden er immers in dat model “Media Gateways” (MGW of de apparatuur die de TDM-signalen in IP-signalen converteert) ontplooid in 10 interconnectiepunten en de apparatuur voor de IP-interconnectie waarnaar al het verkeer later zal moeten migreren (tegen 2018) wordt ontplooid in 6 interconnectiepunten. Die gedifferentieerde benadering inzake het gebruik van apparatuur (10 sites voor de MGWs en 6 sites voor de IP-apparatuur) is vanuit operationeel oogpunt complexer dan de gelijklopende configuratie die door Proximus voorzien is: zowel de MGWs als de apparatuur voor de IP-interconnectie worden daarin in dezelfde 6 interconnectiepunten voorzien, en het historisch SDH-transport netwerk (TDM-technologie) wordt gebruikt om het TDM-verkeer op te halen van de 10 (interconnectie)punten en naar de MGWs te brengen die zich op 6 punten bevinden. Aldus dienen er in de door Proximus voorziene architectuur minder MGWs (6) te worden ontplooid bij de aanvang dan in het model (10). In het model is er bijgevolg een capaciteit gelijk aan 4 MGWs (10-6) voorzien die onnodig aanwezig is bij het uitgangspunt. Omwille van die – kennelijk ten onrechte – voorziene overcapaciteit bij de aanvang, variëren de kosten in mindere mate in functie van het verkeer dan wat het geval zou zijn bij een efficiënte(re) uitgangspositie en, bijgevolg, zijn de incrementele kosten geringer.

Proximus heeft het BIPT hierop gewezen vanaf het begin van de raadpleging en gedetailleerde gegevens werden overgemaakt die toelieten om de architectuur van Proximus te modelleren. Het BIPT heeft het echter niet nodig geacht om de kosten van die (efficiënte) architectuur te modelleren en geeft er de voorkeur aan de situatie van een minder efficiënte (abstracte) operator te simuleren. Aldus, bekomt het BIPT via diens model afgiftetarieven die artificieel laag gehouden worden.

Een schatting gebaseerd op een simulatie in het model van het BIPT toont aan dat de incrementele kost van de MGWs die toewijsbaar is aan het beëindigingsverkeer met maar liefst 43% wordt onderschat in het model van het BIPT

MIDDEL 4.3: DE GEBRUIKTE KWANTIFICERING VAN DE KOSTEN LAAT, BIJ GEBREK AAN EEN INGEBOUWDE AFDOENDE BESCHERMING, NIET TOE OM EEN BETROUWBARE DIENSTVERLENING TE MODELLEREN

21. **Toelichting.** Een centraal netwerkelement in de betrokken dienstverlening zijn de zgn. *call-servers* (gespreks- of spraakservers). Het door het BIPT gebruikte model introduceert desbetreffend weliswaar telkens twee hardware platformen waarvan telkens één op een verschillende plaats gelegen is en waartussen het verkeer gelijkmatig verdeeld wordt. Zoals al aangegeven, wordt zulke dubbele connectiestructuur gebruikt om te verzekeren dat ingeval van technisch incident of panne op de ene server het verkeer van het ene netwerkelement (eerste *call-server*) naar het andere (tweede *call-server*) kan verschoven worden. Zulks vereist dan natuurlijk dat elke server de capaciteit heeft om het verkeer van de andere server op te vangen indien zich daarop een incident voordoet. Dit houdt in dat de dimensionering van de server zo moet zijn om het bijkomend verkeer op te vangen.

Op dit vlak volgt de kostenmodellering van het BIPT echter een kennelijk onredelijk en onjuist uitgangspunt aangezien elk van de betrokken platformen gedimensioneerd is om bij een normaal gebruik een bezettingsgraad van 90% te hebben. Die bezettingsgraad is uiteraard (veel) té hoog aangezien in geval het verkeer van de andere server dient opgevangen te worden, dit is dus nog eens 90%, dit uiteraard niet kan slagen en het netwerk niet over een voldoende beveiliging zal beschikken. Het platform kan immers slechts 100% aan en geen 180%!

Proximus heeft dit kennelijk gebrek in het model aan het BIPT gemeld en heeft daaropvolgend, op vraag van het Instituut, bijgewerkte gegevens overgemaakt voor gebruik in het model als investeringskost voor de *call-servers*. De dimensioneringseenheid voor de *call-server* is de CAPS of *Call Attempt per Second* (letterlijk vertaald: “oproep pogingen per seconde”). Volgens het contract tussen Proximus en de leverancier van het *call-server* platform geldt een gemiddelde prijs van 16.000 eur/per CAPS. Die prijs omvat de levering van de hardware (de processing capaciteit) noodzakelijk voor het beheren van een eenheid van verkeer. Deze prijs is van toepassing voor elke geïnstalleerde CAPS-eenheid. Bijgevolg, indien het werkelijk te verwerken verkeer 100 CAPS bedraagt, vereist het te gebruiken beschermingsmechanisme 222 CAPS, t.t.z. 111 CAPS voor elke site (100 voor het verkeer en 11 reserve-eenheden teneinde kritische niveaus van verzadiging te vermijden). Teneinde een coherentie te verzekeren met de door Proximus overgemaakte gegevens, diende het model van het BIPT de *call-servers* te dimensioneren met een bezettingsgraad van 45% in plaats van 90%. Het model doet zulks echter hoegenaamd niet en houdt in werkelijkheid rekening met een gemiddelde kost van 8.000 eur/per CAPS, ofwel enkel de helft van de reële kost.

MIDDEL 4.4: KENNELIJKE FOUT BIJ DE BEREKENING VAN DE ENERGIECONSUMPTIE VAN DE CALL-SERVER, WAT BEVESTIGD WORDT DOOR HET FEIT DAT MET MEER VERKEER DE CALL-SERVER MINDER ENERGIE VERBRUIKT EN MEER ENERGIE MET MINDER VERKEER

22. **Toelichting.** Het elektriciteitsverbruik van een *call-server* werd door Proximus aan het BIPT meegedeeld in termen van kWh (kilowattuur) per aangesloten gebruiker. Het door het BIPT gebruikte model zet dit verbruik om in een verbruik per intensiteit/eenheid van verkeer (CAPS) gegenereerd per aangesloten gebruiker, die uitgedrukt wordt in Watt.

Het energieverbruik uitgedrukt in Watt per CAPS laat daarna toe om de totale jaarlijkse kost aan elektriciteitsverbruik te berekenen voor de *call-servers* op basis van het totaal aantal CAPS berekend door het model voor elk van de betrokken jaren en voor het geheel van het verkeer dat door de *call-servers* verwerkt wordt.

Om de LRIC-kost te berekenen, vergelijkt het model de kost berekend voor het geheel van het vast spraakverkeer en de kost berekend voor dat verkeer na verwijdering daaruit van het inkomend interconnectieverkeer (afgifteverkeer) op het netwerk van Proximus, wat bijgevolg overeenkomt met het increment dat toe te wijzen is aan het afgifteverkeer.

Het model leidt aldus echter tot een LRIC-kost gelijk aan nul aangezien het het verbruik per CAPS op een verkeerde wijze berekend in het scenario zonder afgifteverkeer. In beide scenario's blijft het elektriciteitsverkeer immers hetzelfde, terwijl het gebruik van de *call-servers* (het totaal aantal CAPS) uiteraard lager ligt in geval dat het inkomend interconnectieverkeer uitgesloten wordt. Het gaat om een kennelijke fout in de berekening.

Er kan vastgesteld worden dat het model een verbruik per CAPS berekent dat hoger ligt met minder verkeer dan wat het geval is met meer verkeer, wat uiteraard niet juist is aangezien het verbruik per gebruikseenheid van verkeer in werkelijkheid onveranderlijk blijft. Aldus brengt het model in één geval (scenario gebaseerd op het geheel van het verkeer) een verbruik van 200 Watt per CAPS in rekening, terwijl in het andere geval (scenario zonder het afgifteverkeer) met 284 Watt per CAPS rekening gehouden wordt. Die situatie van energieverbruik kan niet paradoxaler en onlogischer zijn: er wordt een hoger energieverbruik gebruikt bij minder verkeer, en een geringer verbruik bij meer verkeer.

Aangezien in beide gevallen het totale verbruik hetzelfde is, wordt er in het model geen enkele kost in rekening gebracht in de LRIC-berekening, wat volstrekt onlogisch is. Het is immers kennelijk vaststaand dat indien het door de *call-server* behandelde verkeer vermindert, het elektrisch verbruik daarvan vermindert en niet gelijk blijft.

MIDDEL 4.5: KENNELIJKE FOUT BIJ DE BEREKENING VAN DE ENERGIECONSUMPTIE VAN DE APPARATUUR VAN HET INTERCONNECTIEPLATFORM: HET VERBRUIK VARIEERT NIET IN FUNCTIE VAN HET VERKEER

23. **Toelichting.** De apparatuur van het interconnectieplatform wordt in het model voorgesteld door een vast deel hardware (wat elementen omvat zoals een centrale processor, een voedingsblok, elementen voor het beheer, e.d.m.) waaraan één of meer componenten worden toegevoegd die zgn. “variabel” zijn aangezien deze de netwerkfuncties vervullen tot op een zeker maximumvolume (wat de capaciteit van de component genoemd wordt). Het aantal daarvan kan bijgevolg variëren in functie van het totaal volume dat door de betrokken apparatuur dient verwerkt te worden. Aangezien het aantal toegevoegde componenten ook gelimiteerd is, wordt vanaf een zeker volume bijkomende apparatuur vereist.

Vanuit een oogpunt van energieverbruik en rekening houdende met de wetten van de fysica dient men zich daarbij te verwachten aan een situatie waarbij:

1. De centrale processor van het vaste deel meer of minder energie verbruikt afhankelijk van de hoeveelheid verkeer die door de apparatuur verwerkt wordt¹⁰.
2. De aanwezigheid van de “variabele” delen eveneens verantwoordelijk is voor het verbruik van meer of minder elektrische energie in functie van het aantal daarvan.

De ontleding van het model van het BIPT leert echter dat, zoals uit de tabel hieronder met de gebruikte parameters blijkt¹¹, dit model ervan uitgaat dat het vaste deel een constante hoeveelheid

¹⁰ Bij wijze van vergelijking en illustratie kan men daarbij denken aan het voorbeeld van een computer. In slaapstand is het energieverbruik daarvan minimaal, doch naar gelang de intensiteit van het gebruik van de processor opgevoerd wordt, neemt diens energieverbruik toe en wordt er ook meer warmte geproduceerd (reden waarom dan ook vaak een ventilator in werking treedt om voor de nodige koeling te zorgen).

¹¹ Omwille van redenen van vertrouwelijkheid werden in de hierna overgenomen tabel de eigenlijke parameters in het model van het BIPT die niet op nul staan vervangen door een aantal letters dat

energie verbruikt, onafhankelijk van het verwerkte verkeer, en dat daarenboven de “variabele” delen hoegenaamd geen verbruik kennen, één en ander in flagrante tegenstrijd met de wetten van de fysica.

Technische benaming van de apparatuur	Opex kost	Opex kost
	Elektriciteit 2016 (EUR)	Airconditioning 2016 (EUR)
Voice dedicated layer 3 IP routers	a.bcd	a.bcd
Voice dedicated layer 3 IP routers - 2 x 10GE port card	0	0
Voice dedicated layer 3 IP routers - 20 x 1GE port card	0	0
Core IP Nodes: Interco SBC – chassis	ab.cde	a.bcd
Core IP Nodes: Interco SBC - 1GE port	0	0
Core IP Nodes: Interco SBC controller (common parts)	a.bcd	a.bcd
Core IP Nodes: Interco SBC controller (variable parts)	0	0
Core IP Nodes: Interconnect media gateway (MGW)	ab.cde	a.bcd
Core IP Nodes: Interconnect media gateway (MGW) STM-1 ports	0	0
Core IP Nodes: MGCF (common parts and license, up to 1,000 E1)	a.bcd	a.bcd
Core IP Nodes: MGCF (variable parts)	0	0
Core IP Nodes: layer 3 peering router – chassis	a.bcd	a.bcd
Core IP Nodes: layer 3 peering router - 4 x 1GE port card	0	0
Core IP Nodes: Service router – chassis	a.bcd	a.bcd
Core IP Nodes: Service router - 2 x 10GE port card	0	0
Core IP Nodes: LAN switch – chassis	a.bcd	a.bcd
Core IP Nodes: LAN switch - 20 x 1GE electrical ports card	0	0
Core IP Nodes: LAN switch - 2 x 10GE optical ports card	0	0

Uit het gebruik van dergelijke parameters blijkt dus dat de kosten van het elektriciteitsverbruik en de airconditioning enkel geassocieerd worden met het vaste deel van de apparatuur, nl. het chassis. Bij een dergelijke – kennelijk verkeerde – analyse van de incrementele kosten zal het “vaste” deel enkel variëren in functie van het verkeer indien een volledig bijkomend chassis dient toegevoegd te worden. Voor het overige houdt het model geen enkele gevoeligheid in voor het energieverbruik in functie van het verwerkte verkeer, terwijl zulks kennelijk in strijd is met de fysische wetmatigheden en realiteit. Aldus worden de incrementele kosten voor energieverbruik verbonden met het afgifteverkeer kennelijk en ruimschoots onderschat.

MIDDEL 4.6: KENNELIJKE FOUT(EN) IN DE VERKEERSVOLUMES DIE IN REKENING DIENEN GEBRACHT TE WORDEN BIJ DE BEREKENING VAN DE EENHEIDSKOST IN DE ECONOMISCHE AFSCHRIJVING VOOR DE NETWERKELEMENTEN BIJ DE TDM- EN DE IP-TECHNOLOGIE

24. **Toelichting.** Bij de berekening van het opgelegde tarief, bepaalt het *bottom-up* LRIC-model voor elk netwerkelement de hoeveelheid bijkomende investering die noodzakelijk is voor het verlenen van de afgiftdienst, wat de incrementele (vermijdbare) investering genoemd wordt. Daarna

overeenstemt met het aantal cijfers dat de betrokken parameter uitmaakt. De in het model gebruikte termen worden ook in vrije vertaling weergegeven in vergelijking met de originele tabel in het model.

wordt, voor elk netwerkelement, deze incrementele investering omgezet in een jaarlijkse kost per door dit netwerkelement geproduceerde volume-eenheid (noodzakelijk voor de afgifte-oproep). Deze jaarlijkse eenheidskost is afhankelijk van het volume dat de incrementele investering van dit netwerkelement produceert. Naar mate het geproduceerde volume hoger is, is de eenheidskost lager. Voor de hierna vermelde netwerkelementen (zie de tabel hieronder), verwacht het model van het BIPT de door één netwerkelement geproduceerde volumes met die van een ander netwerkelement en wijst het bijgevolg de volumes geproduceerd door bepaalde netwerkelementen toe aan andere netwerkelementen die deze volumes nochtans niet produceren. Deze kennelijke fout resulteert in een overschatting van de volumes en bijgevolg in een onderschatting van de eenheidskosten. Hierna wordt deze fout in detail uiteengezet.

Het model van het BIPT simuleert de overgang van de interconnectie gebaseerd op de TDM-technologie naar een implementatie van de interconnectie op basis van de IP-technologie, en dit vanaf 2016 om volledig gerealiseerd te zijn in 2018. Aldus zijn er drie types van netwerkelementen die in het model voorkomen: de elementen die enkel relevant zijn voor de TDM-technologie; de elementen die enkel relevant zijn voor de IP-technologie; en de elementen die voor de beide technologieën relevant zijn. Voor wat de TDM-technologie betreft, is het volume afgifteverkeer bij de aanvang 100% (in 2009) en dit volume neemt af vanaf 2016 (datum van de introductie van de nieuwe IP-technologie) om uiteindelijk in 2018 0% te bedragen. Er dient echter vastgesteld te worden dat het model in de berekeningen zeer belangrijke volumes blijft gebruiken die zgn. door de elementen in de TDM-technologie geproduceerd worden en dit na 2018 en tot in 2044, terwijl deze elementen op dat ogenblik verondersteld worden niet meer in dienst te zijn. Omgekeerd, gebruikt het model bij de berekeningen zeer substantiële volumes die zgn. geproduceerd worden door de elementen in de IP-technologie op een ogenblik dat deze nog niet zijn uitgerold.

Deze kennelijke fouten in de volumes die in rekening gebracht worden leiden tot een foutieve berekening van de eenheidskosten en een onderschatting van het afgiftetarief.

Technologie	Netwerkelement	2009 - 2015	2016	2017	2018	2019	2020 - 2044	
TDM	Core IP Nodes: Interconnect media gateway (MGW) Core IP Nodes: Interconnect media gateway (MGW) STM-1 ports Core IP Nodes: MGCF (common parts and license, up to 1,000 E1) Core IP Nodes: MGCF (variable parts) Core IP Nodes: MGCF (license, additional E1 capacity) Core IP Nodes: Interconnect TMUX (chassis) Core IP Nodes: STP infrastructure	ontplooiing			ontplooiingsperiode, netwerk element in dienst volgens model		netwerkelement buiten dienst aangezien 100% van te verwerken trafiek op IP gemigreerd is	
		Verwerkte trafiekvolume volgens model (in minuten inkomend verkeer gedurende de periode)			/		/	
		Verwachte trafiekvolume (na verbetering van de fout)			/		0	
		ontplooiing			nog niet ontplooid		ontplooiingsperiode, netwerkelement in dienst volgens model	
IP	Core IP Nodes: layer 3 peering router - chassis	Verwerkte trafiekvolume volgens model (in minuten inkomend verkeer gedurende de periode)			/		/	
		Verwachte trafiekvolume (na verbetering van de fout)			0		/	

1ste verwarring in model: volume op TDM wordt foutief ook aan IP toegewezen

2de verwarring in model: volume op IP wordt foutief ook aan TDM toegewezen

MIDDEL 4.7: KENNELIJKE FOUT BIJ DE BEREKENING VAN DE VARIABELE KOSTEN VAN DE “MEDIA GATEWAY CONTROL FUNCTION”

25. Het netwerkelement benaamd “Media Gateway Control Function” verzekert de logische controle van de spraakoproepen waarvan de signalen in de TDM-technologie (die de inhoud van de oproepen uitmaken) ontvangen en verwerkt worden door de Media Gateway (of “MGW”). Deze controlefunctie wordt in tweevoud geïnstalleerd, t.t.z. twee fysieke platformen om een beveiliging te verzekeren in het geval van panne van één van die platformen, op twee verschillende centrale sites. Elk platform is samengesteld uit een apparatuur die een capaciteit heeft die toelaat om maximaal 8 Media Gateways te controleren. Het is bijgevolg noodzakelijk om een voldoende aantal van die apparatuur te installeren teneinde te verzekeren dat de totale

capaciteit voldoende is om alle *Media Gateways* te controleren die nodig zijn gelet op het verkeersvolume.

Op basis van de door Proximus aan het BIPT overgemaakte dimensioneringsgegevens, onderscheidt het model per apparatuur een fysieke basiscomponent (die overeenstemt met een centrale processor voor het beheer van de apparatuur, een voeding en andere technische basisbestanddelen) en één of meerdere fysieke componenten die dienen voor de uitoefening van de controlefuncties, telkens met een maximale processing capaciteit van 40.000 gelijktijdig gecontroleerde oproepen.

Aldus dient het model van het BIPT het volgende te bepalen:

- het aantal eenheden van de betrokken apparatuur die vereist zijn;
- en voor elke apparatuur het aantal componenten vereist voor het uitvoeren van de controlefuncties voor de te behandelen oproepen.

Die twee aantallen worden berekend in het blad “NwDes” van het model, respectievelijk in de lijnen 3628 en 3627 (voor elk jaar van de periode gaande van 2001 tot 2050).

Er kan echter vastgesteld worden dat er een belangrijke fout in de berekening in het model is geslopen op het ogenblik dat de berekeningen het aantal van de te installeren apparatuur (waarin bijgevolg dient geïnvesteerd te worden) samenvatten en die bijgevolg dienen gevaloriseerd te worden op basis van de eenheidsprijzen voor de aanschaf ervan. Eén en ander wordt in de hierna vermelde tabel samengevat en daaruit blijkt dat de in het model in rekening gebrachte kosten systematisch (zeer substantieel) onderschat worden:

Referentie in het		2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
		Uitrustingen in elke centrale site								
<i>blad NwDes- lijn 3628</i>	Aantal uitrustingen	berekend in model	/	/	/	/	/	/	/	/
		Uitrustingen in de twee centrale sites								
<i>blad NwDes- lijn 3634</i>	Aantal uitrustingen = Common parts including basic capacity E1 managed (gemeenschappelijke delen inclusief gemanagede basis E1 capaciteit)	berekend in model	/	/	/	/	/	/	/	/
		verwachte waardes	/	/	/	/	/	/	/	/
		afwijking in %	-50%	-50%	-67%	-67%	-67%	-50%	-50%	-50%

5. VIJFDE MIDDEL: GEBREK AAN BEHANDELING VAN EN KENNELIJKE BEOORDELINGSFOUT BETREFFENDE DE IMPACT VAN DE OPGELEGDE TARIEVEN OP DE INTERNATIONALE BILATERALE RELATIES MET MEERDERE LANDEN WAARMEE SUBSTANTIËLE VOLUMES VERKEER WORDEN UITGEWISSELD

26. **Toelichting.** Ondanks het feit dat Proximus er het BIPT meermaals op heeft gewezen dat de voorgenomen tarifiering een ernstige impact zou hebben op de bilaterale relaties met een aantal andere landen, gelet op het feit dat in de betrokken landen geen strikt op LRIC-gebaseerde tarieven worden toegepast, heeft het BIPT hiermee geen rekening gehouden zodat de Bestreden Beslissing ook op dit punt aangetast is door een kennelijk gebrek aan motivering en een kennelijke beoordelingsfout. Minstens had dit aspect moeten worden meegenomen in de beoordeling van de implicaties van de Bestreden Beslissing en de beoordeling van de wenselijkheid van een *glide path* of andere maatregelen, wat niet is gebeurd en een gebrek aan zorgvuldigheid uitmaakt.

OM DEZE EN ALLE REDENEN VERDER TE DOEN GELDEN IN DE LOOP VAN HET GEDING

ALSOOK ONDER VOORBEHOUD VAN ALLE RECHTEN EN ZONDER ENIGE NADELIGE ERKENNING

BEHAGE HET HET HOF

- Proximus akte te verlenen van het huidig beroep tegen de Bestreden Beslissing van 25 augustus 2016 van het BIPT, waarbij dit beroep valt binnen de code I.1.a (exclusieve bevoegdheden);
- Onderhavig beroep, zoals gebruikelijk, toe te wijzen aan een kamer bestaande uit drie raadsheren;
- Onderhavig verzoekschrift zonder verwijl te willen betekenen aan het **Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie**, waarvan de zetel gevestigd is te 1000 Brussel, Albert II-laan, Ellipse Building, 35, Gebouw C;
- Het BIPT in kennis te stellen van het feit dat het dient te verschijnen op ____ november 2016, te ____ uur, voor de 18de Kamer van het Hof van beroep te Brussel zetelend in het gebruikelijk lokaal (0.F) in het Justitiepaleis gelegen aan het Poelaertplein te 1000 Brussel;
- De vorderingen van Proximus ontvankelijk en gegrond te verklaren, en bijgevolg:
 - de Bestreden Beslissing in haar geheel te vernietiging, en minstens op de punten waarop de voormelde onwettigheden geviseerd door de middelen van Proximus zullen vastgesteld worden;
 - het BIPT te veroordelen tot de kosten, inclusief de rechtsplegingsvergoeding in hoofde van Proximus.

Brussel, 26 oktober 2016,

Voor Proximus, haar raadsman,

Dirk Van Liedekerke

Inventaris: Bij onderhavig verzoekschrift worden in dit stadium geen stukken gevoegd.